

зобью, разбиваю: Той си исчупилъ краката. *Л. Д.* 1875 *p. 158.* Сега щъ стюпъкъ онова оглѣдало—Тъй безъ да губиѣ врѣме исчупвамъ оглѣдалото, което стана на соль. *Х. I.* 142. 2) вылуплю, вылупляю (*син. излупъкъ*): Сега пръва грыжи на всякий бубохранецъ ще бѫде да си исчупи чистъ поскоро бубенъ-ты гъсенички изъ лайца-та, сир. изъ сѣмя-то. *Л. Д.* 1874 *p. 192.* **Исчупъкъ** са **Исчупвамъ** са вылуплюсь, вылупляюсь: Сѣмя-то (на пеперуды-ты) може ся и острѣга съ тѣнь ножъ отъ платно-то, като ся натопи то съ водѣ или вино; а може ся дръжка и на платно-то, та на него и да ся исчупи. *Л. Д.* 1871 *p. 234.* На ся мѣтне по иѣкое черничено листо, на кое-то ся наберѣть изчупенъ-ты гъсеничета. *Л. Д.* 1874, 193.

Испѣтамъ *и. св.* исхожу, пройду (*син. исходъ*): „Сегде си, брате, изшетафъ Чаршии и по лѣго-и“.—*М.* 138.

Испѣтікъ *и. св.* **Испѣтвамъ** *и. д.* выщиплю, выщипываю; ущипну, ущипываю: Я си фатихъ, майка, пашишата керка, Па си ѿ избакнахъ, и си я исчипахъ: За това мене, майко паша-та ме викать,—, глава да ми земитъ. *М.* 366. (ср. щипъкъ).

Испѣткънѣ *и. св.* **Испѣткнами** изъ ума вышло у меня изъ ума (я забылъ): Между тая мысль, изщукна му изъ ума, че корубата на костенурката, която бѣше като сѣдина, можеше да дотрѣбва като за блюдо за да посолява месото. *Р. А.* 44. (ср. щукникъ).

Ифтира* **Ифтирия*** (*iftirā s. a. Calomnie*) клевета: Вино піестъ краль Матліа Со три Турци Анадолци; Богъ ѿн убилъ до три Турци! Му фарліе ифтирия Ифтирия на пра'ина—Си окараль турска вѣра, Турска вѣра и джамія. *М.* 73. Богъ да біе вѣрли Турци! Що фарлиха зла ифтирия, Зла ифтирия турска беда, Оти Турчинъ си любила, Младо Турче Яничарче. *М.* 78.

Ихрамъ* (*yhrām, espèce de couvrepied, dont les 'grands font usage dans les grands froids. C'est une pièce d'étoffe blanche de laine*). *с. м.* Тамъ тѣкътъ ихрамы, тканія за келимы. *Л. Д.* 1870 *p. 72.* Въ недѣлѧ зарань-та рано, дохожда праздна кола отъ момъкъ-ть у момъ-тѣ, да вземе дрѣхы-ть ѹ, кои-то сѫ: два юргания, два дюшека, два ихрамове (инове), 12 вѣглавницы. *Ч.* 53.

Ихтибаръ* (*y'tibār, s. a. Appréciation, estime, considération, honneur*) *с. м.* почетъ, уважение: А азъ да не годъ да станѫ хаджія надъ хаджіе-ты; та съ това да си добыкъ и прѣвый ихтибаръ. *Л. Д.* 1870 *p. 177.* 50 лиры... той трѣбва или да брои или да прѣнише темесюка за напрѣдъ въ грошеве, и то ако му работише ихтибаръ-ть, а ако ли не, той трѣбваше да ся позатвори. *Л. Д.* 1869 *p. 180.*

Ихти *и. д.* тоже что ехти: Ихти юнакъ, ихти помакъ